

IVANJICA

Hadži Dragan Todorović

NEBOJŠA MILOŠEVIĆ, Crteži

Galerija Doma kulture, juni 2007.

Crteži Nebojše Miloševića, zapravo ciklus naslovljen "El Electrico", sa kojima posmatrači u neposrednom vizuelnom kontaktu direktno saučestvuju u stvaranju jednog novog, stvarnosnijeg, sveta, jesu crteži koji se suprostavljaju afirmaciji lažnih stvarnosti i vrednosti, odnosno suprostavljaju se prividnom svetu idiličnog izgleda, uglađenih oblika i doteranih sadržaja, i još tačnije, sanažno se suprostavljaju "programiranom svetu", koji, osmišljen kao zavodljivi ideal, ima prvenstvenu

nameru da kroz podređivanja jedinke i pokoravanja njegovog uma ovlada celokupnim prirodnim ustrojstvom života i sveta. Dižući glas protiv i suprostavljajući se konkretnom akcijom, Nebojša se ne predstavlja samo, kako bi se u prvi tren i na prvi pogled moglo pomisliti, kao angažovan umetnik, već i kao umetnik kome je humanizacija života, a samim tim i umetnosti glavni intelektualni i kreativni kredo, zbog čega se i njegova pobuna izvodi na adekvatan način, odnosno baš onako kako je se Nebojša i opredelio – crtežom.

Ako parafraziramo Huana Miroa, velikog katalonskog slikara, koji je rekao da mu najjednostavnije stvari daju ideje... onda ćemo primetiti da je i Nebojša u jednostavnosti pronašao pokretačku snagu za afirmaciju svojih ideja, pa je kroz crtež,

oživeo svet pobune, svet nemirenja, svet suprostavljnja, zapravo jednu čitavu lilčnu revoluciju.

Ono što bi svakako morali naglasiti jeste činjenica da su Nebojšini crteži urađeni tako da savaki pojedinačno ima svoju individualnu priču, odnosno eksponira se kao nezavisna jedinica u kompaktnoj celini. Koristeći se lepezom opštepoznatih znakova on stvara repertoar njihovih novih motivsko–siboličkih sadržaja sa autentičnim likovnim jezikom, koji, duboko inspirisan aktuelizovanom stvarnošću, ne opterećuje se i ne zagušuje sa apstraktnim stavovima, već svoju referentnost pronalazi u konkretnim stvarima. Posebnu dragocenost Nebojšinog crtačkog opusa prdstavlja činjenica da akcenat reakcije na reflektovano nije stavljen na pojavnu, odnosno vidljivu strukturu predmeta, već na jednu intimističku relaciju, odnosno na asocijaciju koja govori o tome kako ih on oseća, ili, bar, onako kako bi voleo da ih mi osetimo.

Znači, ovaj umetnik svoju usmernost ka tekućoj problematici života, odnosno svoju prisutnost u problematici egzistencijalne strepnje, apostrofira kroz linearne oblike, koji dovedeni skoro do

idealne jednostavnosti ne predstavljaju samo privlačnu zagonetku za razrešenje uspostavljenog društvenog i naročito egzistencijalnog problema, već i poslasticu za likovne sladokusce koji znaju da je svođenje velikih formi i idejnih zahteva na jednostavne a sadržinski i filozofski zgusnute sadržaje izuzetno težak posao, pa kada se u radovima jednog ovako mladom umetnika pronađu svi elementi koji likovnu zrelost nadopunjuju filozofskom ozbiljnošću onda je zadovoljstvo naročito, a kompliment umetniku naročito iskren.

Nebojša Milošević je rođen 1968. godine u Kosovskoj Mitrovici. Školu za industrijsko oblikovanje završio u Beogradu, a Fakultet umetnosti – odsek slikarstvo u Prištini, 1993. godine. Poslediplomske studije završava na grafickom odseku istog fakultetu, na kome, od 1996 radi, sada, u zvanju docent, na predmetu crtanje. Živi i radi u Beogradu. Izlagao desetak puta samostalno, isto toliko puta i kolektivno, a učestvovao u radu desetak kolonija. Naročit uspeh je postigao u Austriji 2001. godine sa slikama, i 2003. godine sa kolažima i digitalnim printovima.